

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5030/2025
23.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Зорице Булајић, Драгане Маринковић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Васкрсије Југовић, адвокат из ..., против туженог „ВСД – Агро“ д.о.о. Бачка Паланка – у стечају, кога заступа стечајни управник Ивица Августинов и пуномоћник Турк Борут, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3449/24 од 11.12.2024. године, у седници одржаној 23.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3449/24 од 11.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3449/24 од 11.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3449/24 од 11.12.2024. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда на основу признања Основног суда у Бачкој Паланци П 75/19 од 14.05.2019. године, у делу којим је тужени обавезан да тужилци исплати 2.000.000,00 динара са законском затезном каматом од 11.03.2009. године до исплате и да јој накнади парничне трошкове од 170.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи по члану 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом на основу признања тужени је обавезан да тужиљи врати позајмљени износ. Институт посебне ревизије резервисан је за питања правилне примене материјалног права, па пошто се ревизијом указује на питања испуњености услова за доношење пресуде на основу признања у смислу одредби члана 348. и члана 3. став 3. Закона о парничном поступку, која су процесноправне, а не материјалноправне природе, по оцени Врховног суда нису испуњени законски услови за одлучивање о изјављеној ревизији као о посебној.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке донета на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побиијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 12.02.2019. године. Вредност предмета спора је 2.000.000,00 динара и према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе овај износ представљао је динарску противвредност 16.920 евра.

Пошто вредност предмета спора не прелази законом предвиђени цензус који омогућује изјављивање ревизије, на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**